

47
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Вх. № КС-21
Дата 07.06.1995г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

№ 102-01-171
София, 07.06.1995 г.

ДО
Г-Н АСЕН МАНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Г. Г. Богданов
З. данов
на 13. VI. 95 г.
9. VI. 95 г.

ИСКАНЕ

от акад. Благовест Сендов - председател на XXXVII Народно събрание

Уважаеми господин Манов,

Президентът на Република България и група народни представители от СДС са оспорили пред Конституционния съд отделни разпоредби от Закона за изменение и допълнение на ЗСПЗЗ /обн. ДВ бр. 45 от 1995 г./. По този повод в Конституционния съд са образувани две конституционни дела под № 9 и № 12 от 1995 г., по второто от които докладчик е конституционният съдия г-н Георги Марков, а в състава на съда участва и конституционният съдия г-н Станислав Димитров.

С настоящото искане заявявам, че от името на Народното събрание правя отвод на конституционните съдии г-н Г. Марков и г-н Ст. Димитров за участие в решаването на посочените две конституционни дела поради следните съображения:

1. Със Закона за изменение и допълнение на ЗСПЗЗ /ДВ, бр. 45 от 1995 г./ се внасят съществени промени в действащия до този момент

ЗСПЗЗ в редакцията му от 1992 г. и преди всичко публикуваните изменения и допълнения в ДВ бр. 28 от 1992 г. Тогава промените в закона се приеха от парламентарното мнозинство в лицето на народните представители от СДС и ДПС, в чиито редици като народен представител беше и г-н Г. Марков. Същият чрез вота си и от парламентарната трибуна е изразил ясно отношение по принципни въпроси в ЗСПЗЗ. Ще посоча например изразеното от него становище на петдесет и първото заседание на НС от 5.03.1992 г. за отмяна на действащия до тогава чл. 9 относно установената процедура за продажба на земеделска земя.

През посочения период г-н Ст. Димитров е бил министър на земеделието. При обсъждане на внесените от народните представители от СДС предложения за изменение и допълнение на ЗСПЗЗ, г-н Димитров в качеството на министър на земеделието е взел становище на четиридесетото заседание на Народното събрание на 12.02.1992 г. в подкрепа на този проект.

Сега и двамата като членове на Конституционния съд ще участват в обсъждането и решаването по същество на посочените две конституционни дела. Атакуваните пред Конституционния съд текстове съществено се различават от правната уредба по същата материя в редакцията от 1992 г., а последната е подкрепена и от двамата и тяхното мнение тогава е манифестирано явно. За нас този факт поражда основателни съмнения за безпристрастността на двамата конституционни съдии при решаване на делата. Ето защо, на основание действащите в правната система на държавата принципи и на чл. 25, ал. 2 от ЗКС те следва да бъдат отведени и да не участват при

разглеждането на к.д. № 9 и к.д. № 12 от 1995 г., или най-малкото - да не участват в гласуването при вземането на решение по тях.

2. Глава осма на Конституцията, Законът за Конституционния съд и Правилникът за организацията и дейността на Конституционния съд са твърде лаконични в уредбата на процедурата, по която се осъществява производството по конституционните дела пред Конституционния съд. В частност, нито един от посочените актове не определя изрично основания за отвод на съдия, за когото има съмнения, че не е безпристрастен при формиране на мнението си по някое конституционно дело. Единствено чл. 25, ал. 2 от ЗКС постановява изрично, че съдията, за когото е поискано снемане на имунитета, не участва в гласуването. От тази разпоредба може да се направи извода, че ЗКС се придържа към правния принцип, според който лице, заинтересовано от разрешаването на един правен спор или лице, за което съществуват основателни съмнения в неговата безпристрастност, не може да участва във вземането на решение по спора.

3. Посоченият правен принцип е прогласен във всички процесуални закони в Република България. В ГПК това е разпоредбата на чл. 12. В ЗАП това е разпоредбата на чл. 9. В НПК това е разпоредбата на чл. 25. Всички те гарантират правата на страните в процеса, както изисква Конституцията.

4. Това разрешение е в съответствие и с изискванията на морала, който също не допуска едно лице да преценява само и да налага на останалите правомерността на собствените си постъпки и правомерността на реакцията на останалите по повод на тези постъпки. А изискванията на морала са важен регулатор на поведението на съдиите в Конституционния съд - чл. 147, ал. 3 от Конституцията

изисква от тях високи нравствени качества, чл. 6, ал. 1 от ЗКС изисква от тях да се обвържат с клетва, че ще са добросъвестни при изпълнение на задълженията си. Не трябва да се забравя, че решенията на Конституционния съд са окончателни, а това значи, че у никоя от страните не трябва да остане съмнение относно справедливостта на решението, което я засяга.

Господин Председател,

По изложените съображения повторно настоявам да бъдат отведени от посочените две конституционни дела съдиите г-н Георги Марков и г-н Станислав Димитров, които да не участват в обсъждането и решаването им.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

/акат. Бя/ Сен'дов/